

[Bollmann]

mener, at vi kommer til noget væsentligt. Hvis vi skal finde muligheder for at fremme beskæftigelsen, skal vi i hvert fald ikke genere erhvervslivet, som man har gjort med de forslag. Jeg mener, vi skal gøre forholdene for erhvervslivet bedre, vi skal afskaffe formueskatten, det har vi fremsat forslag om. Jeg mener også, vi burde nedsætte aktieselskabsbeskatningen, så vi kommer ned på et europæisk niveau. Det er den måde, man gør det på. Vi kan ikke forstå, at regeringen mener, at det er forstandigt at indføre nye arbejdsgiverafgifter, som f.eks. første ledighedsdag kun 9 måneder, efter at vi har omgivet arbejdsgiverafgifterne, og på et tidspunkt – det har jeg hørt både Venstre- og konservative ordførere sige i dag – hvor det drejer sig om at begrænse erhvervslivets omkostninger, og hvor ministeren selv siger, at noget af det vigtigste er at forbedre Danmarks internationale konkurrenceevne.

Jeg vil gerne i den forbindelse, når jeg nu har nævnt de forslag, som regeringen vil komme med, efterlyse, hvordan man flytter folk væk fra bistandsmarkedet, hvis jeg må sige det på den måde, og over til arbejdsmarkedet. Jeg har for diskuteret det spørgsmål med arbejdsministeren, og da han er her, kan det være, at vi kan få noget nyt at vide om det. Så vidt jeg husker, var der flere andre ordførere, der var inde på det samme spørgsmål.

Vi vil i CD gerne sige til erhvervslivet, at vi tror, der er muligheder i den kommende tid. Vi står over for nogle meget store udfordringer, hvor dansk erhvervsliv og dermed beskæftigelsen kan få et væsentligt skub fremad, hvis vi i Danmark forstår at tilrettelægge tingene, så vi er klar til at møde det indre marked i 1992. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå alt for dybt ind i det, det får vi jo tid til og mulighed for, når vi skal diskutere CD's forespørgsel om ca. 14 dage. Jeg siger det, fordi det er vigtigt, at også dansk erhvervsliv selv forbereder sig. Jeg er i hvert fald helt overbevist om, at det er noget, der vil kunne give nogle positive virkninger på beskæftigelsen.

Jeg synes, det er godt, vi har fået den debat her i dag, men alle ved jo også, at der ingen pantløsning er på problemet. Det er da også glimrende, at der er kommet en dagsorden, som vel ingen her i Folketinget kan stemme imod. Jeg skal ikke komme med nogen om, at vi konstaterer, at det er torsdag i dag, men jeg synes,

det er en meget positiv dagsorden, som vi naturligtvis også vil kunne støtte, ligesom alle andre. Jeg er bare bekymret over, at der nok ikke kommer ret mange flere i beskæftigelse på grund af den. Men vi vil gerne hjælpe regeringen, og for os er konklusionen altså, at erhvervslivet må have bedre vilkår gennem lempelse af skattereglerne. Jeg mener ikke, det fortsat kan være rigtigt at pålægge virksomhederne nye afgifter, det er faktisk det modsatte af at fremme beskæftigelsen.

Må jeg så sige, at både ønskerne om bedre og mere forskning og ønskerne om mere efteruddannelse lyder positive, men vi er bare nødt til at have det til at hænge sammen økonomisk.

Så skal jeg til sidst sige, at vi selvfølgelig ser frem til den redegørelse om strukturproblemerne på arbejdsmarkedet, som ministeren bebudede. Men hvis beskæftigelsen skal bedres, skal det ske gennem en bedring af forholdene for erhvervslivet.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Bollmann startede med at præcisere, at CD i hele sin levetid har forklaret, at man ikke kan løse problemerne med betalingsbalance og arbejdsløshed samtidig – gør man noget godt på det ene område, skader det på det andet. Det er jo rigtigt. Sådan har CD været, men, som hr. Bollmann også sagde, har Centrum-Demokraterne nu for et par dage siden passeret den kriminelle lavalder, og så er det på tide, man holder op med den slags striptease, for nu går den altså ikke længere med at hævde det synspunkt, for det er præcis det samme, der gavner beskæftigelse og betalingsbalance, nemlig øget dansk produktion. Øget dansk produktion får man ved at sætte flere mennesker i arbejde. Derfor: Mere beskæftigelse giver bedre produktion, og mindre beskæftigelse giver mindre produktion. Der er fuldstændig parallelitet. Men produktionen skal sælges, og derfor, da udlandet næppe vil indrette sine omkostninger efter Danmark, må Danmark indrette sine omkostninger efter udlandet, og det vil sige, at vi må sænke vore lønomkostninger.

Her havde hr. Bollmann den rigtige recept. Han nævner, at vi skal sætte skatterne ned. Ja, det er da rigtigt. Hver en øre skattenedsættelse gavner beskæftigelse og betalingsbalance, hver